

30 okt. 1893

men jag fruktar att han ändå
måste gå bedröfvad bort när
han funn så ringa lydnad och
trohet och alldeles på samma sätt
var du i det andra fallet då
du vid Kristi kors hade lagt
ned all synd och mottagit den
nya människan, du var så lyck-
lig så länge du var trogen men
du höll ej ut i lydnad det är
just det och då flyr Guds an-
de åter bort. Det är nog hos oss
själfva vi måste söka felet.
Jag kan ju så väl förstå huru svårt
du har det som är omgifven af
verldsande på alla håll att bry-
ta dig igenom och låta Guds ande
ta helt hand om allt. Vi min
kära syster Toini hvad vi dagli-
gen bedja Gud att han måtte
uppenbara sig för henne och för
sitta, att edert hem, det älskade,
skulle bli ett hem der Herren

Jesus bor och trives, men så är det
inte som det nu är. Elskade far,
jag vet nog att också du känner
af det, men låt det ej fortfarande
vara så, tala först med Gud och
bed om ny kraft, tala sedan med
Toini och Elta, drag fram i hui-
set deras otro som nu håller sig
fördold och undergräver hem-
nets lycka! Hvad jag länge ön-
skat att få tala med eder här om,
men jag har ej haft mod, men
nu maste jag få säga det annars
vore jag inte lydig ^{mot} anden. Tje
blot hemnets lycka, det är ju det
minsta men de dyra dyra sjä-
larna! hvilka Gud en gång skall
kräfra af min hand om jag icke
säger dem att de gå på en olycks-
väg. Toini sade mig nog en gång
att vi icke äro ansvariga för hvar-
andra, men vi äro det så visst
som Guds ord är sannt.

Vill du låta dem läsa detta så gör
det, någon gång måste jag ännu
få skriva äfven till dem, fast
det ej torde bli så snart.

Har jag nu stort ditt lugn älska-
de far, det har jag nog, men
Gud har velat det så och mätte
mätte han välsigna det som
han nu sagt genom mig!

Posten skall genast gå, jag må-
ste sluta med de innerligaste
omfamningar till er mina
älskade. Gud vare er när!.

Din egen Anna.

Den 12 Nov. torde bli Tunis för-
sta lysningsdag.

Majin kan inte väfva ser-
vietter på en väfstol sådan den
nu är, men låt henne komma
hit till väfskolan t. ex under

der den tid ni är i Hfors
hon kan bo hos oss. Inte vore
det så dumt att hon finge lära
sig litet mera.

Posten posten!